1 de març de 1928

Carta de Caterina Albert i Paradís (Víctor Català) a Carles Rahola i Llorens, des de l'Escala (Alt Empordà). Adjunta el poema *Campanes dolces*

Fons Carles Rahola Llorens, Correspondència rebuda. Paper, 19 x 18 cm (poema, 22 x 15,5 cm).

TRANSCRIPCIÓ

La Escala, 1 de mars de 1930.

Ilustre amich: Com may puch contestar les lletres ab la oportunitat que jo voldria, avuy que'm queda una estoneta de lleure l'aprofito per a correspondre de pressa de pressa a les darreres ratlles de vostè.

Molt m'hauria plagut que hagués pogut venir vosté mentres nosaltres érem a la Escala (are no està ja lluny el dia de nostre retorn a Barcelona) y conèixer la seva impressió de historiador-poeta /2 -únichs que saben vivificar y fer atractiva la història- sobre la màgica y desconeguda Empúries. Hi ha molta cosa a veure, a dir, a sugerir sobre ella, cregui'm!

Quan vaig cercar les "Campanes de Girona" no vaig saber trobar-les y dies enrera, regirant papers van venir-me d'elles soles a les mans. Recordo que al rebre'n la primera impresió directa, vaig començar a escrire y no vaig poder acabar la composició y al trobar-la, anys després, incompleta, vaig afegir-hi simplement la virolla, no atrevint-me a al- /3 terar, perllongant-la en fred, l'impresió rebuda. Ja sé que ni aquestes ratlles ripioses ni'l ripiós sonet de l'altre dia valen per més que una petita nota de sinceritat, però m'és grat enviar-les-hi no per altra cosa que per a probar a vostè que eren no menys sinceres les meves alabançes a la seva obra sobre la ciutat volguda, que conmou sempre la meva sensibilitat de *exponari* gustador.

La seva conferència futura tractant dels tres ilustres empordanesos Terrades, Maranges y Sunyer (Suñer, escribia ell) pot ésser -y serà- interessantíssima. Queden encare figures d'alt relleu en aquelles èpoques, per estudiar y quin record, /4 inèdit per a la gent d'are, resta sols en la memòria de qualque vell com la meva mare y entre la pols y la descurança de algún arxiu familiar.

El llibre, quines porbes em vegé vostè corretgir, està acabant d'estampar-se, entretingut sempre per els impediments que'l meu fer hi posa. No sé encar quan sortirà; mes així que surti –y malgrat no ésser més que una recopilació de contes, la majoria ja publicats-, tindré molt gust en enviar-l'hi.

¿Què me'n diu dels esdeveniments que's perfilen, com fantasmes basardosos, en l'horitzó polític?

Vaig tornar a Girona per unes hores y també me fou impossible anar a saludar, tal com tenia projectat, a la seva senyora; mentres espero l'avinentesa, ho faig per escrit y'm repetesch de vosté a. y e. d. ll.

Catherina Albert Paradís.

/5 *Campanes dolces*[1]

"En la noble ciutat, devota y bella,
s'ouhen sonar campanes a tothora,
y és una fonda joya colpidora
gustar devotament la maravella.

De la nit en la quieta sopitesa
-quietesa de cims a fondalada,-
cau pesanta, madura, assahonada,
una nota com fruyt d'esquisitesa.

De cloquer a cloquer –llengues alades-
les notes van cantant, tantost pregones,
crestallines tantost, tantost, a estones,
com ab pàtina augusta vellutades...

Ruixat de llum en gorja de tenbra,
cada gota que cau sembla que marqui
un màgich cercle entorn, cercle que enmarqui
de la Ciutat dorment l'oculta febra.
.....

En la noble ciutat, devota y bella,
s'ouhen sonar campanes a tothora,
y és una fonda joya colpidora
gustar devotament la maravella.
Maravella de somni percudit,
brodant de poesia l'alta nit.

V.C.

Gerona, 192...

[1] Poema publicat a la revista de Sant Feliu de Guíxols *L'Avi Muné*, en el número 536, de l'1 d'agost de 1928.